

לֹא:

עין משפט
נר מצוה

פז א טור ש"ע י"ד ס'
 קל סעיף ח:
ב [טור ש"ע י"ד ס' קט
 סעיף ד]:
פז ג ד ה מ"ח פ"ו
 מהלכות
 אסורות הלכה ט"ו י' טמ
 עשין קמה טו"ע י"ד
 סימן קד סעיף א:

רבינו חננאל

אבלי אסחמות פשר
ומקשני וסחמות מורחות
והתנן השולח תחת
זה ביה כותי לצד ציר
מורידים ביה עובד כוכבים
אם מכיר ישראל אחתו
וסתמו מיתר ואם לא
אסור מיה אסורין להא
נעני תחת דא ביה הכותי
שטוש חיישינן דלא
אנן ביה עובד כוכבים
ואנן דסחמות ביה דא
אבלי קפי ואי אסתי
רפקדי אסחמות אמת
אסורה ופרי' ד' ורא
ב' קפי' בטוב עבד
כוכבים כסחמות בעיר
דא וכו' חיל. בא ברך
לא חיישי' ומקשניו וכו'
ל' דהא ביה
ושנין בחצינתו אסתי
עבשני מורחות ואנן
בשר בך. בן גריות
שני כיון דכילי עלמא
אזיל ואח' מרת למשרי
אסתי אסתי
ל' דמרו ל' העובדים
והשבים **איתר'** מפני
לא אסור שכל
עובדי כוכבים י' ויחזק
אמר משום התנות
נחמן אמר משום גלילא
גלילא וכו' אמר
גלילא דנוהיא פ' הכרות
הגדולות שסבילין
שנים עשרה ימים
שדורשין אותם ביה שיצאו
ההרות שבתן אל
מגילין לתן אל גלילא
דחביתו אחרי שסבנן
אין כן שסבנן אל
מגילין לתן אל גלילא
חביתו שטוש תרסס
ומקשניו לתן בארחה
דמגילי מי י' נחמין
דכא במי דבי שיעלו
ואין בתן תסיסה י' גיסי'
ומקשניו לתן אעתי
שטוש דא וכו' דא ביה

מֵי אֶל הַהַר דְּמִשְׁרֵי
וְדִבְרֵי נֹחַ אֲמַר יֵשׁוּ
מוֹרֵר וְשֹׁעֵן גִּזְרֵי יֵשׁוּ
אֶת חֲדָשׁ. רַב שֵׁם
פֶּסֶק יֵשׁוּ לִבְבֵּת חֲנוּתָא
וְשֵׁמִי אֶל שֵׁם בְּהִירְיָה
וְשֵׁם חֲנוּת רַב אֲמַר
מִיּוֹת לִי לְבִיבֵת וְשֵׁם
שֵׁם הַרְחֵק יִהְיֶה שֵׁם
שֵׁם אֲמַר שֵׁם אֲמַר
רַב אֵי שֵׁם אֲרַמְיָא
רַב הוּא יִשְׁתַּיִּימִן שֵׁם
מִירָא גִילְיָא וְאֵל
רַבְשֵׁתָא וְלֵקִי לֵקִי
לִי יִהְיֶה וְלֵקִי מִלְּקִי
לִי וְחִיָּי רַב הוּא לֵקִי
וְהוּא לֵקִי אֶל שֵׁם
מִמּוֹ: שֵׁם אֲמַר לֵקִי
וְהַשְׁמִיעֵנִי שֵׁם אֲמַר
לֵקִי נִשְׁמַע מִמֶּנּוּ
שֵׁרָשׁ מִלֵּק שֵׁם אֲמַר
וְזָקָא וְזָקָא וְזָקָא
וְנִשְׁמַע מִמֶּנּוּ בְּעַל
וְדוּקָא: אֲמַר רַב יוֹסֵף

א) נראה דל"ל והר"ן דהוא
השתא בעיר ושניקן בברייתא
קמיתא דסמימות מותרות
ואע"ג שחא תתחילה בדרך.
ב) נראה דל"ל השתא תתח
תחז לי המוצרים ושבים.

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

השולח חבית של יין ביד כותי וציר ומוריס ביד עובד כוכבים.
מדקדק ר"מ דמשמע מדפלגנוהו בחרי צבות ש"מ דוקא
קמתי יין ביד כותי אבל ביד עובד כוכבים לא גמי בחמות אחד ואחיה
בדבנן וא"כ ציר ומוריס גמי בחמות אחד אף לרבנן ותימה א"כ תקשי

השולח חבית של יין ביד כותי ושל ציר ושל מוריים ביד עובד כוכבים *אם מכיר חותמו וסתמו מותר אם לאו אסור אמר רבי יוחנן לא קשיא כאן בעיר כאן בדרך מחקה ללה רבי ירמיה מדי' הנך דעיר לא בדרך אאתו אלא אמר רבי ירמיה זבין הגיתות שנינו כיון דכולי עלמא אפכי מירתא אמר רב הושאט אי' הוי לי מפקדו לי איתר מפני ממה אסור שכר של עובדי כוכבים רמי רב חמא אמר רבי יצחק משום חתנות רב נחמן אמר משום גילוי אגילוי דמאי אילימא גילוי דנתייתא אנן גמי מגלינן ואלא דחביתא אנן נמי מגלינן לא צריכא כדתרע דמגלו מיא אלא מעתה ישן תשתרי דא"ר *ישן מותר אין מצינו להחמיץ מותר אין מצינו להחמיץ בגויה ישן אטו חדש רב פפא ימפיקין ליה לאבבא דחנותא ושתי רב אחאי *מייתי ליה לביתיה ושתי ותרוייהו משום חתנות * רב אחאי עבד הרחקה יתירתא רב שמואל בר ביסנא איקלע למתנאן אייתו ליה חמרא ולא אשתי אייתו ליה שיכרא ולא אשתי בשלמא חמרא משום שימצא שיכרא משום מאי דאמרא שרי וחייא ברי לא נישתי מיניה מה נפשך אי שרי לכולי עלמא שרי אי אסיר לכולי עלמא אסיר אלא רב סבר משום גילויא וזאזול מרורא דכשותא וקלי ליה ויהריה ודלקי מלקי ליה טפי וחייא ברי הואיל ולקי לא נישתי מיניה אמר שמואל כל השרצים יש להן ארס של נחש ממת של שרצים אינו ממת אמר ליה שמואל לחייא בר ערב *בר אריא תא ואימא לך מילתא מדבלייתא דהוה אמר רב אבוק הכי אמר אבוק הני ארמאי וזקאני דהוו שתו גילויא ולא מתו *אידי דאכלי שקצים ורמשים חביל גופייהו אמר רב יוסף

74

בני עובד כוכבים. צריך הכרת חומס. זכר צד עובד כוכבים צריך הכרת חומס ואע"פ שדרכו אינו מנסך מיהו לא קפיד אמגע עובד כוכבים: ושל ציר ומוריים

ידי דדמי מוריס יקריס דדמי ין
למח שטיל מוריס וועטיל חמרא
ענדער פ'ן אלב כוסי' לא חשד' לאחלוסי.
דער מושיע וויזט של דגוס כעכנשין
יטון במככש כדלמריס במועד קטן
פ' (א). וועסח חזק כחומק ומטבל
מוריס מענד'ין בו קרבי דגוס
מערמין לקמן כפרקין (דף לז):
נפיש שמוניה: **מירי מוטומ וסמנו**.
אלא ויף סמימנו: **כציר**. קפיר
ימי דכר השחל גנע ענד כוכביס
ויי אל זני מיני: **לא כדרכ אסו**.
יחוס שחנ גנע כזן כנואס כדרכ:
היגוס שנו. הך דקמי סמנומ
מרות: **דכע אפרי**. מזוין כדכרס:
סוס סמנוס. ענד יריגיל לעשות
כסחוט אלל ענד כוכביס יתן עיינו
מנו: **דנויאס**. כעוד השכר
נגיחט שיהא נעשית: **אן נמי מגלין**.
קיייל' דשכר' לא שמי חיוא מניה:
כמקוס **דמלנו מיל**. כמקוס שריגין
שמותה מניח ככלי עד שיהי ללילס
ימיס ים כזן משוס גילי: **יטן מוסר**. כל
כז גילי שסהי' אומו עד שנמישן
יטור דאין מניחו ארכ של נחש לישן
יה סיה כמכור: **סמון מוסר**. ין מגחו
שע שמגלה עד שלא חמיוס ויהמין
יטור כידוע שלא שח' בו נחש דלילו
היה בו נחש לא היה מניחו ויהמין:
ישראל שחורין היו ולא היו
קוס קפידיו עד יום של ענד'י כוכביס:
סוס סימאל. חשד ין נכך: **סימאל**
גורה שיכר' אטו חמרא:
סוס גילוי. ומיחו לכוע' שרי שחש
יטון מיל יחכר' לא מלק' לחו: **סוס**
יטון מורור **כספוט**. טעס מירות
לכות וקלי ליה לזיכר' ואין בו
הלקות ארס כריא: **דולקי**
ליס. ארס שהוא חולה קודס
יטון מורק וימק' ומכדי חלי:
מיק: **וואקני**. נפוחים:

דורדיא

מסורת הש"ס

(א) [לקמן לה. ע"ש].
(ב) [כרסות יב. ע"ש בגליון].
(ג) שבת סו: גדה לד. (ד) [ע"ל
שוח"ל]. (ה) [לקמן לה.].

הגהות הב"ח

(א) נב' תמוס תחת
מירו רב אחאי: (ב) תוב'
דיס השולח וכו' אבל אם
השולח לשם לא הכיר
החתם כמו שפשוט:
(ג) ד"ה ותוויכו וכו' כמו
תורמוס
עובדי כוכבים ודיס
לפ"צ דלא חד לזוס
שכואי לא איך נב' משום
בשילי עובדי כוכבים
דקי' כאידך לינא דרז:

מוסף רש"י

ישן מותר בו. אין ושכר
שנחגלו כשהם חדשים
והמתין להם עד שתישטו.
מותה, דלי הים כי ארם של
נחם לא היה מנחמו לישן
(לקחן דה). בר אריא. כן
מורה (גמין סב ומוחלות ו)
ושם בר אריין. הביל.
הם: שבת פ"א דה דלי: